

Slovenska cesta 54
SI-1000 Ljubljana
T 01 234 28 00dkom@dkom.si
www.dkom.si

Številka: 018-120/2025-8

Datum: 7. 11. 2025

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Sama Červeka kot predsednika senata ter dr. Mateje Škabar kot članice senata in Igorja Luzarja kot člana senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Prenova poslovno informacijskega sistema RTV Slovenija*«, na podlagi zahtevka za revizijo vlagatelja RAZVOJNI CENTER IRC CELJE, d.o.o., Ulica XIV. divizije 14, Celje, ki ga po pooblastilu zastopa Odvetnik PETROVIČ ALEKSANDER, Ulica XIV. divizije 8, Celje, (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika RADIOTELEVIZIJA SLOVENIJA javni zavod, Ljubljana, Kolodvorska ulica 2, Ljubljana (v nadaljevanju: naročnik) dne 7. 11. 2025

odločila:

1. Zahtevku za revizijo se ugotovi tako, da se razveljavi dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila v točki 4.5 »*Ekonomska in / ali finančna sposobnost*«, v delu b), ki določa, da mora ponudnik v zadnjih treh koledarskih letih (2022, 2023 in 2024) izkazati najmanj 5.000.000,00 EUR letnega prometa v vsakem letu in v delu, ki določa, da morajo navedeni pogoji iz 4.5 b) točke izpolnjevati vsi partnerji v primeru oddaje skupne ponudbe.
2. Naročnik je dolžan vlagatelju povrniti stroške postopka pravnega varstva v višini 3.927,91 EUR, v roku 15 dni po vročitvi tega sklepa, po izteku tega roka pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila. Višja stroškovna zahteva se zavrne.

Obrazložitev:

Naročnik je obvestilo o predmetnem javnem naročilu, ki ga oddaja kot konkurenčni postopek s pogajanji po 44. členu Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3), 2. 9. 2025 objavil na Portalu javnih naročil, pod številko objave

JN006862/2025-EUe16/01 in v Uradnem listu Evropske unije istega dne, pod številko objave 678924-2025, s tremi popravki.

Vlagatelj je zoper določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila z vlogo z dne 3. 10. 2025 vložil zahtevek za revizijo, v katerem kot sporno izpostavlja zahtevo, ki se nanaša na ekonomski in finančni pogoj. Zatrjuje, da je naročnik v točki 4.5 b) dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila določil: »*Ponudnik mora v zadnjih treh koledarskih letih (2022, 2023 in 2024) izkazati najmanj 5 milijonov € letnega prometa v vsakem letu*«. Tolmačenje navedenega pogoja, upošteva naročnikove odgovore na Portalu javnih naročil in spremembo dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila pa vlagatelju onemogoča oz. ga izključuje iz sodelovanja v javnem naročilu. Zatrjuje, da tolmačenje pogoja na način, da morajo v primeru skupne ponudbe pogoj izpolnjevati vsi partnerji posamezno, krši tako dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, ki omogoča sklicevanje na zmogljivosti drugih subjektov kot tudi 81. člen ZJN-3. Navedeni pogoj postavlja ponudnike, ki oddajajo skupno ponudbo v neenakopraven položaj z ostalimi ponudniki, ki nastopajo samostojno ali s podizvajalci, zaradi česar gre tudi za kršitev načela enakopravne obravnave ponudnikov (7. člen ZJN-3) in zagotavljanja konkurence (5. člen ZJN-3). Zatrjuje, da ni objektivnih okoliščin, ki bi omogočale, da je pogoj za skupno ponudbo večkratno strožji kot za ostale ponudnike. Izpostavlja, da v primeru skupne ponudbe partnerji celo neomejeno in solidarno odgovarjajo naročniku, zaradi česar ne obstaja objektivni razlog, da bi morali partnerji v konkretnem primeru odgovarjati za kar 15.000.000,00 EUR. Zatrjuje, da ima s partnerji v letu 2022 za več kot 15.300.000,00 EUR, v letu 2023 za več kot 17.000.000,00 EUR in v letu 2024 za več kot 16.400.000,00 EUR letnega prometa, nima pa vsak partner skupne ponudbe letnega prometa za več kot 5.000.000,00 EUR, zaradi česar je vlagatelj diskriminiran v primerjavi s ponudniki, ki nastopajo samostojno in ponudniki s podizvajalci. Podredno vlagatelj izpodbija tudi sam pogoj letnega prometa v višini 5.000.000,00 EUR za posamezno koledarsko leto, ki ni objektivno potreben za izvedbo javnega naročila. Zatrjuje, da naročnik ni podal ocenjene vrednosti javnega naročila, zaradi česar že objektivno niti ne more zahtevati pogoja minimalnega letnega prometa; da javno naročilo ne presega 1.100.000,00 EUR ocenjene vrednosti tako, da naročnik krši tudi določbo šestega odstavka 76. člena ZJN-3, ki prepoveduje določanje pogoja najnižjega letnega prometa na dvakratno ocenjeno vrednost naročila. Vlagatelj tako zahteva razveljavitev sporne določbe iz 4.5 b) točke dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila v delu kjer se zahteva, da mora partner skupne ponudbe vsak zase v zadnjih treh koledarskih letih izkazati najmanj 5.000.000,00 EUR letnega prometa v vsakem letu, podredno pa, da se v celoti razveljavi zahteva 4.5 b) točke dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, da mora ponudnik v zadnjih treh koledarskih letih izkazati najmanj 5.000.000,00 EUR letnega prometa v vsakem letu. Zahteva tudi povračilo stroškov postopka.

Naročnik je s »*Sklepom*«, z dne 14. 10. 2025 zahtevek za revizijo zavrnil. Zatrjuje, da vlagatelj napačno tolmači zahtevo in odgovore objavljene na Portalu javnih naročil in pojasnjuje, da zapisa zahteve nikoli ni spreminjal. Dodaja, da je ESPD obrazec zakonsko zahtevan dokument v vseh postopkih javnega naročanja, razen v postopku naročila male vrednosti. Zatrjuje, da je pogoj, da vsi gospodarski subjekti (razen podizvajalci) izpolnjujejo pogoj najnižjega zahtevanega letnega prometa upravičen in skladen s področno zakonodajo. Vlagateljeve navedbe zavrača kot pavšalne in neutemeljene. Pojasnjuje, da je v primeru, ko ponudnik nastopa s podizvajalcem, ponudnik v celoti odgovoren za izvedbo javnega naročila in naročnik lahko zahteva odgovornost samo za podizvajalca, medtem ko je v primeru skupne ponudbe odgovornost vseh parterjev v skupni ponudbi solidarna, kar pomeni, da lahko naročnik zahteva odgovornost od katerega koli partnerja. Sorazmernost in povezanost obravnavanega pogoja utemeljuje z navajanjem obsega, kompleksnosti, večletne narave in tveganj predmetnega javnega naročila (integriran PIS, strogi SLA, 48-mesečno vzdrževanjem, zahteve informacijske varnosti, obsežne obveznosti znanja in stalne prisotnosti ter odložena plačila). Posledično zatrjuje, da je pogoj skladen z načeli zagotavljanja konkurence (5. člen ZJN-3) in enakopravne obravnave ponudnikov (7. člen ZJN-3).

Dodaja, da imajo ponudniki na voljo različne pristope k predmetnemu javnemu naročilu, saj naročnik dovoljuje potencialnim ponudnikom prosto izbiro načina udeleževanja v predmetnem postopku. Vsak gospodarski subjekt, ki ne izpolnjuje zahtevanega pogoja, lahko še vedno sodeluje v predmetnem javnem naročilu v vlogi podizvajalca. V zvezi z vlagateljevimi navedbami, ki se nanašajo na zatrjevano kršitev 81. člena ZJN-3 pojasnjuje, da ta ne določa, da bi moral naročnik dopuščati kumulativno izpolnjevanje pogoja, ki se nanaša na višino letnega prometa. Dodaja še, da je zahtevan pogoj skladen s predmetom in v zakonskem okvirju, ki ga določa šesti odstavek 76. člena ZJN-3. Pojasnjuje, da ocenjene vrednosti ni razkril, za kar ima skladno s področno zakonodajo pravico (pri tem se sklicuje tudi na odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-38/2022). Zatrjuje pa, da je ocenjena vrednost višja kot jo ocenjuje vlagatelj, zahteva po višini letnega prometa pa skladna z določbo šestega odstavka 76. člena ZJN-3. Navaja, da so vlagateljeve navedbe skozi celoten zahtevek za revizijo pavšalne, za nobeno pa tudi ni predložil konkretnih dokazov, da je naročnikov pogoj objektivno nesorazmeren, glede na obseg predmeta javnega naročila.

Naročnik je Državni revizijski komisiji dne 15. 10. 2025 odstopil dokumentacijo postopka oddaje javnega naročila in predrevizijskega postopka.

Vlagatelj se je z vlogo z dne 15. 10. 2025 opredelil do naročnikovih navedb in vztraja pri dosedanjih navedbah. Izpostavlja, da naročnik v ničemer ne pojasni zakaj ima v primeru skupne ponudbe, kjer ima že na podlagi samega zakona večjo zaščito in verjetnost izpolnitve javnega naročila, ker se več oseb zaveže izpeljati celotno javno naročilo in ne zgolj eden, potrebuje še dodano jamstvo v višini večkratnika prometa, kot ga zahteva od drugih ponudnikov. Zgolj odškodninska odgovornost ne utemeljuje takšne zahteve, za zavarovanje morebitnega plačila odškodnine so primerna zavarovanja in bančne garancije in ne višina letnega prometa. Ne pojasni niti zakaj bi bila izvedba javnega naročila ogrožena, če vsak partner v skupini ne doseže zahtevanega letnega prometa. Zatrjuje, da bi morali tudi podizvajalci izpolnjevati takšen pogoj, če bi bil le-ta nujno potreben zaradi kompleksnosti, večletne narave pogodbe itd. ali sorazmeren predmetnemu javnemu naročilu. Pri tem izpostavlja, da naročnik niti ne obrazloži kompleksnosti, ki bi konkretno zahtevala zahtevano vrednost letnega prometa za vsako leto zadnjih treh koledarskih let. Dalje dodaja, da utemeljenost zahtevka potrdi že sam naročnik, ko pojasnjuje, da je manjšim gospodarskim subjektom dovoljeno sodelovati zgolj v vlogi podizvajalca. Vlagatelj meni, da si naročnik zmotno razlaga 81. člen ZJN-3 in zatrjuje, da je dokazno breme zakonitosti izpodbijanega pogoja na naročniku.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo izpodbija način izkazovanja ekonomskega in finančnega pogoja in tolmačenje navedenega pogoja, podredno pa izpodbija tudi zahtevano vrednost minimalnega letnega prometa v vsakem letu zadnjih treh koledarskih let.

Na podlagi petega odstavka 76. člena ZJN-3 lahko naročnik določi zahteve glede ekonomskega in finančnega položaja, s katerimi zagotovi, da imajo gospodarski subjekti potrebne ekonomske in finančne zmogljivosti za izvedbo javnega naročila. Naročnik lahko v ta namen zahteva zlasti, da imajo gospodarski subjekti določen najnižji letni promet, vključno z določenim najnižjim prometom na področju, zajetem v javnem naročilu. Naročnik lahko poleg tega zahteva, da mu gospodarski subjekti predložijo informacije o svojih letnih računovodskih izkazih, ki izkazujejo na primer razmerje med sredstvi in obveznostmi. Iz šestega odstavka 76. člena ZJN-3 izhaja, da če naročnik zahteva najnižji letni promet, ki ga morajo imeti gospodarski subjekti, ta ne sme presegati dvakratne ocenjene vrednosti javnega naročila (razen v zakonsko dovoljenih primerih).

Iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila izhaja, da je naročnik v poglavju 4 »*Prijavna dokumentacija*«, v točki 4.5 b) »*Ekonomska in / ali finančna sposobnost*« določil: »*Ponudnik mora*

v zadnjih treh koledarskih letih (2022, 2023 in 2024) izkazati najmanj 5 milijonov € letnega prometa v vsakem letu.

Dokazilo: ESPD obrazec (»Del IV: Pogoji za sodelovanje, B: Ekonomski in finančni položaj«) za vse gospodarske subjekte v ponudbi.

Opomba: Zahtevo iz b) alineje točke 4.5 Dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila morajo izpolnjevati vsi ponudniki (v primeru samostojnega nastopanja), glavni ponudniki (v primeru nastopanja s podizvajalci) in vsi partnerji (v primeru oddaje skupne ponudbe). Podizvajalci te zahteve ne rabijo izpolnjevati.«

Državna revizijska komisija iz citiranega dela dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila najprej ugotavlja, da je naročnik že v okviru prvotne dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila jasno določil, da morajo obravnavani ekonomski in finančni pogoj v zvezi z zahtevanim letnim prometom v primeru skupne ponudbe (smiselno prijave) izkazovati vsi partnerji. Strinjati se gre tako z naročnikom, da je zahteva obstajala že pred popravkom dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, ki se je nanašala na vprašanje zahtevane predložitve ESPD obrazcev za posamezne gospodarske subjekte.

Izpostavljena zahteva predstavlja pogoj za sodelovanje, ki se nanaša na ekonomski in finančni položaj gospodarskega subjekta, katerega je naročnik, kot že navedeno skladno s prvim odstavkom 76. člena ZJN-3 upravičen vključiti v dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila. Skladno z drugim odstavkom 76. člena ZJN-3 pa naročnik v postopek oddaje javnega naročila vključi le tiste zahteve, ki so potrebne za zagotovitev, da ima kandidat ali ponudnik ustrezne pravne in finančne zmogljivosti ter tehnično in strokovno sposobnost za izvedbo javnega naročila, ki se oddaja.

Državna revizijska komisija je najprej obravnavala očitek vlagatelja, ki se nanaša na višino minimalnega letnega prometa v zadnjih treh koledarskih letih, saj bi morebitna utemeljenost vlagateljevih navedb, čeprav jih zatrjuje podredno, lahko vplivala na pravni položaj vlagatelja in s tem na odločitev o zahtevku za revizijo.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo poudarja, da morajo biti vse zahteve povezane in sorazmerne s predmetom javnega naročila. Zatrjuje, da naročnik ni velik uporabnik, da vlagatelj že več desetletij tako za naročnika, kot tudi za večje uporabnike (npr. UKC Ljubljana) z več kot 8000 uporabniki, izvaja enake storitve, čeprav ne dosega minimalnega letnega prometa 5.000.000,00 EUR. Zatrjuje, da naročnik ni podal ocenjene vrednosti javnega naročila, zaradi česar že objektivno ne more zahtevati pogoja minimalnega letnega prometa, poleg tega pa zatrjuje tudi, da javno naročilo ne presega 1.100.000,00 EUR ocenjene vrednosti, zaradi česar z določitvijo obravnavanega pogoja krši določbo šestega odstavka 76. člena ZJN-3.

Naročnik na drugi strani zatrjuje, da je zahtevan pogoj skladen s predmetom javnega naročila (obseg, ocenjena vrednost, kompleksnost) in v zakonskem okvirju, ki ga določa šesti odstavek 76. člena ZJN-3. Zatrjuje, da ima pravico, da ocenjene vrednosti ne razkriva, pri tem se sklicuje na prakso Državne revizijske komisije (odločitev v zadevi št. 018-038/2022). Prav tako zatrjuje, da je ocenjena vrednost predmetnega javnega naročila višja kot jo navaja vlagatelj, pri tem dodaja, da je višina letnega prometa določena tako, da ni izpolnjena izjema iz šestega odstavka 76. člena ZJN-3.

Državna revizijska komisija je v številnih odločitvah že ugotovila, da določbe ZJN-3 ne nalagajo naročniku, da bi moral v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ali na portalu javnih naročil objaviti ocenjeno vrednost, ki jo sicer ureja zakonodaja na področju javnega naročanja

(prim. npr. odločitve v zadevah št. 018-139/2017, 018-226/2018, 018-042/2019), zaradi česar naročniku ni mogoče očitati kršitve določb ZJN-3, ko ocenjene vrednosti ni objavil. Zgoraj citirane določbe ZJN-3 pa predstavljajo pravno podlago za določitev zahteve glede najnižjega letnega prometa, pri čemer ta, razen v izjemnih primerih, ne sme presegati dvakratne ocenjene vrednosti javnega naročila.

Iz vlagateljevih navedb izhaja, da naročnik z zahtevanim minimalnim letnim prometom (v višini 5.000.000,00 EUR) za vsako leto zadnjih treh koledarskih let krši šesti odstavek 76. člena ZJN-3, sam namreč vrednost predmetnega javnega naročila ocenjuje na 1.100.000,00 EUR.

Državna revizijska komisija je vpogledala v dokumentacijo predmetnega javnega naročila, med drugim v sklep o začetku postopka z dne 17. 6. 2025 in ugotovila, da naročnik ni presegel dvakratnika ocenjene vrednosti, zaradi česar vlagateljevim navedbam, ki se nanašajo na kršitev šestega odstavka 76. člena ZJN-3 ni mogoče slediti.

Med strankama je nadalje sporno tudi ali je naročnik pogoj določil v povezavi in sorazmerno s predmetom javnega naročila. Vlagatelj namreč zatrjuje, da je mogoče storitve predmetnega javnega naročila tudi za naročnike z več uporabniki izvesti kakovostno brez doseganja zahtevanega letnega prometa, naročniku očita, da za postavitev zahtevanega pogoja nima utemeljenih objektivnih razlogov.

Naročnik navaja, da so vlagateljeve navedbe pavšalne, saj za nobeno trditev ni predložil dokazov, da je naročnikov pogoj nesorazmeren glede na obseg predmeta javnega naročila (vrednost, obseg, večfaznost, številčnost integracij, zahtevnost projekta, itd.).

Državna revizijska komisija najprej ugotavlja, da vlagatelj konkretizirano zatrjuje, da naročnik nima utemeljenih objektivnih razlogov za zahtevo minimalnega letnega prometa v višini 5.000.000,00 EUR za vsako leto zadnjih treh koledarskih let. Zatrjuje, da že več desetletij tako za naročnika, kot tudi za večje uporabnike (npr. UKC Ljubljana) z več kot 8000 uporabniki, izvaja enake storitve, čeprav ne dosega minimalnega letnega prometa 5.000.000,00 EUR. Navedbam, da vlagatelj za naročnika več desetletij izvaja enake storitve, kljub temu, da ne dosega v predmetnem javnem naročilu zahtevanega letnega prometa, naročnik niti ne nasprotuje. Po drugi strani pa zgolj pavšalno zatrjuje, da gre za sorazmeren pogoj zaradi vrednosti, obsega, večfaznosti, številčnosti integracij in zahtevnosti projekta. Navedenega pa v ničemer ne pojasni. Tudi navedbe v zvezi z dolgoletnim naročilom, tveganji (integriran PIS, strogi SLA, 48-mesečno vzdrževanje, zahteve informacijske varnosti, obsežne obveznosti znanja, stalne prisotnosti) in odloženimi plačili, ne pojasnijo v čem naj bi bilo navedeno povezano z zahtevano minimalno višino letnega prometa ali zagotovitvijo gospodarsko stabilnega izvajalca. Naročnik ne pojasni, na kakšen način naj bi višina zahtevanega letnega prometa neposredno vplivala na zmožnost izvajalca za izvedbo predmetnega javnega naročila ali obvladovanje navedenih tveganj. Vsak od navedenih razlogov lahko gospodarski subjekt ustrezno obvladuje z drugimi sorazmernimi ukrepi, kot so tehnična in kadrovska usposobljenost, certifikati, bančne garancije, zavarovanja ipd. Naročnik s pavšalnimi navedbami tako ni uspel izkazati, da je za izvedbo predmetnega javnega naročila nujno, da ima gospodarski subjekt za zadnja tri koledarska leta izkazan minimalni letni promet v zahtevani višini. Upošteva navedeno in upošteva dejstvo, da naročnik drugih argumentov, ki bi opravičevali postavitev pogoja v zahtevani višini, ni navedel, se izkažejo za utemeljene vlagateljeve navedbe o tem, da je naročnikova zahteva glede minimalnega letnega prometa v višini 5.000.000,00 EUR oblikovana v nasprotju z določbo 76. člena ZJN-3.

Vlagatelj v nadaljevanju zatrjuje tudi kršitev 81. člena ZJN-3, saj naročnik s predmetnim pogojem omejuje sklicevanje na zmogljivosti drugih gospodarskih subjektov, zatrjuje tudi kršitev načela enakopravne obravnave ponudnikov (7. člen ZJN-3) in načelo zagotavljanja konkurence (5. člen

ZJN-3). Navaja, da s partnerji v skupini presega pogoj 5.000.000,00 EUR minimalnega letnega prometa, vendar nima vsak partner letnega prometa v navedeni vrednosti, zaradi česar je vlagatelj diskriminiran v primerjavi s posameznimi ponudniki in ponudniki s podizvajalci. Izkazati mora namreč večkratnik zahtevanega pogoja. Izpostavlja, da partnerji tudi sicer odgovarjajo solidarno in neomejeno. Naročnik tako neupravičeno vzpostavlja razlikovanje med samostojnimi ponudniki in ponudniki s podizvajalci, saj navedenega pogoja podizvajalci ne rabijo izpolnjevati. Dodaja še, da naročnik z navedenim pogojem omejuje konkurenco, saj onemogoča sodelovanje manjših gospodarskih subjektov, ki bi sicer lahko uspešno skupaj izvedli javno naročilo in daje prednost velikim korporacijam pred združenji manjših specialnih ponudnikov, s čimer izključuje vse slovenske ponudnike.

Naročnik na drugi strani zatrjuje, da je Državna revizijska komisija že izpostavila, da lahko naročnik ob upoštevanju predmeta javnega naročila in s predmetom ter izvedbo povezanih tveganj določi, kateri izmed gospodarskih subjektov v primeru skupne ponudbe ali ponudbe s podizvajalci mora izpolnjevati posamezen pogoj. Navaja tveganja (kompleksnost, večletno naravo in tveganja povezana z integriranim PIS, strogim SLA, 48-mesečnim vzdrževanjem, zahtevo informacijske varnosti, obsežnimi obveznostmi znanja in stalno prisotnostjo ter odloženimi plačili). Zatrjuje, da dovoljuje potencialnim ponudnikom prosto izbiro načina udeleževanja v predmetnem postopku, omogoča sodelovanje različnim subjektom, subjekti, ki obravnavanega pogoja ne izpolnjujejo še vedno lahko neomejeno sodelujejo v vlogi podizvajalca. Zakon pa ne določa, da bi moral naročnik dopuščati kumulativno izpolnjevanje pogoja, ki se nanaša na višino letnega prometa.

Eden izmed temeljnih ciljev pravne ureditve javnega naročanja je odpiranje javnih naročil konkurenci in spodbujanje sodelovanja malih in srednjih podjetij v postopkih javnega naročanja. ZJN-3 ta cilj zasleduje z različnimi ukrepi, npr. pravili, ki se nanašajo na razdelitev predmeta naročila na sklope, ali pravili, ki omogočajo združevanje gospodarskih subjektov pri oddaji ponudb. ZJN-3 tako določa, da lahko skupine gospodarskih subjektov oddajo skupno ponudbo (prim. tretji odstavek 10. člena ZJN-3) in da lahko ponudniki (tako v primeru samostojne ponudbe kot skupne ponudbe) v okviru izvedbe javnega naročila v ponudbo vključijo podizvajalce (prim. 94. člen ZJN-3). Iz prvega odstavka 81. člena ZJN-3 nadalje izhaja, da lahko gospodarski subjekt v zvezi z ekonomskim in finančnim položajem ter tehnično in strokovno sposobnostjo po potrebi za posamezno javno naročilo uporabi zmogljivosti drugih subjektov, ne glede na pravno razmerje med njim in temi subjekti. Iz tretjega odstavka istega člena dalje izhaja, da če gospodarski subjekt uporabi zmogljivosti drugih subjektov glede pogojev v zvezi z ekonomskim in finančnim položajem, lahko naročnik zahteva, da so gospodarski subjekti in navedeni subjekti skupaj odgovorni za izvedbo javnega naročila. Pod enakimi pogoji lahko skupina gospodarskih subjektov uporabi zmogljivosti sodelujočih v tej skupini ali drugih subjektov.

Tudi iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila izhaja, da je naročnik v točki 4.1.9 uredil možnost skupne prijave, hkrati je določil, da ponudniki (smiselno prijavitelji) v skupni prijavi naročniku odgovarjajo neomejeno solidarno: *»[...] Naročnik bo pred podpisom pogodbe od izbranega ponudnika zahteval predložitev pravnega akta o skupni izvedbi javnega naročila. Iz pravnega akta o skupni izvedbi javnega naročila mora jasno izhajati odgovornost posameznega izvajalca za izvedbo javnega naročila. Ne glede na to ponudniki odgovarjajo naročniku neomejeno solidarno.«*

Naročnik je v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila v okviru točke 4.1.10 prav tako uredil uporabo zmogljivosti drugih subjektov, in sicer je določil: *»Ponudnik lahko glede pogojev v zvezi z ekonomskim in finančnim položajem ter tehnično in strokovno sposobnostjo po potrebi za posamezno javno naročilo uporabi zmogljivosti drugih subjektov, ne glede na pravno razmerje med njim in temi subjekti. [...]*

Če ponudnik uporabi zmogljivosti drugih subjektov glede pogojev v zvezi z ekonomskim in finančnim položajem, bo naročnik zahteval, da so ponudnik in navedeni subjekti skupaj odgovorni za izvedbo javnega naročila. Pod enakimi pogoji lahko skupina gospodarskih subjektov uporabi zmogljivosti sodelujočih v tej skupini ali drugih subjektov.»

Državna revizijska komisija iz izpostavljenih določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ugotavlja, da je naročnik predvidel možnost skupne prijave, za partnerje skupne prijave pa je predvidel solidarno neomejeno odgovornost. Prav tako je skladno z 81. členom ZJN-3 v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila določil možnost uporabe zmogljivosti drugih subjektov, pri čemer je v zvezi z ekonomskim in finančnim pogojem iz 4.5 b) točke dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila določil, da morajo pogoj, da so imeli v zadnjih treh koledarskih letih (2022, 2023 in 2024) najmanj 5.000.000,00 EUR letnega prometa v vsakem letu izpolnjevati in izkazati vsi partnerji skupne prijave. S čimer pa je omenjeno sklicevanje na zmogljivost drugih subjektov v primeru skupne prijave omejil.

Vlagatelj zatrjuje, da naročnik z določbo dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, ki se nanaša na zahtevani minimalni letni promet, neupravičeno omejuje možnost gospodarskih subjektov, da se pri izkazovanju ekonomske in finančne sposobnosti sklicujejo na zmogljivosti drugih subjektov. Naročnik navaja, da gre pri predmetnem javnem naročilu za kompleksno in večletno izvedbo, ki vključuje številna tveganja, povezana z integriranim PIS, strogimi zahtevami SLA, 48-mesečnim obdobjem vzdrževanja, zagotavljanjem informacijske varnosti, obsežnimi obveznostmi glede znanja in stalne prisotnosti ter odloženimi plačili. Vendar Državna revizijska komisija ugotavlja, da naročnik ne pojasni, zakaj meni, da je skupina kandidatov, v kateri vsak partner posamezno dosega zahtevani minimalni letni promet (ali samostojni ponudnik oziroma ponudnik s podizvajalcem, kjer samo ponudnik izkazuje zahtevani letni promet), ekonomsko in finančno bolj sposobna izvesti predmetno naročilo kot skupina, v kateri partnerji sicer skupaj izpolnjujejo zahtevano višino minimalnega letnega prometa, vendar posamezno zahtevanega letnega prometa ne dosegajo. Upošteva navedbe gre ugotoviti, da ni izkazal objektivnih razlogov, zaradi katerih bi bilo mogoče šteti, da je skupina, kjer vsak partner posamezno dosega zahtevani minimalni promet, v večji meri sposobna obvladovati navedena tveganja in izvesti naročilo. Pavšalne navedbe o kompleksnosti naročila, dolgotrajnosti projekta in tveganjih, povezanih z informacijsko varnostjo ter odloženimi plačili, ne zadostujejo za utemeljitev omejitve, ki gospodarskim subjektom onemogoča, da pogoje glede prometa izkazujejo skupaj ali s sklicevanjem na druge subjekte. Samo dejstvo, da je naročilo dolgoročno in finančno zahtevno, še ne pomeni, da je takšna zahteva upravičeno omejuje sklicevanje na zmogljivosti drugih subjektov in na splošno omejuje konkurenco. Utemeljene so tudi vlagateljeve navedbe, da v primeru skupne ponudbe partnerji v razmerju do naročnika v vsakem primeru prevzamejo neomejeno solidarno odgovornost za izvedbo celotnega posla. Čeprav naročnik pravilno navaja, da lahko določi, kateri gospodarski subjekt mora izpolnjevati posamezen pogoj, mora biti takšna določitev skladna z načelom sorazmernosti in povezana z dejanskimi potrebami in tveganji konkretnega naročila. V konkretnem primeru naročnik ni izkazal, da bi bila skupina partnerjev, kjer vsak posamezno dosega zahtevani minimalni letni promet, dejansko bolj finančno in ekonomsko sposobna in stabilna od skupine, kjer partnerji skupaj dosegajo zahtevano raven prometa (in ne dosegajo večkratnika zahtevanega letnega prometa). Posledično Državna revizijska komisija ugotavlja, da je takšna zahteva določena v nasprotju z 81. členom ZJN-3 in načeli enakopravne obravnave ponudnikov (7. člen ZJN-3) in zagotavljanja konkurence (5. člen ZJN-3).

V zaključku navedenega Državna revizijska komisija ugotavlja, da naročnik ni uspel izkazati objektivnih razlogov za določitev zahteve v pogoju iz točke 4.5 »*Ekonomska in/ali finančna sposobnost*« b) minimalni letni promet v višini 5.000.000,00 EUR v zadnjih treh koledarskih letih, pa tudi zahteve izkazovanja navedenega pogoja za posameznega partnerja, zaradi česar gre

ugotoviti, da pogoja ni oblikoval skladno z določbami ZJN-3, načelom enakopravne obravnave ponudnikov (7. člen ZJN-3) in načelom zagotavljanja konkurence (5. člen ZJN-3), hkrati ponudnike brez utemeljenega razloga omejuje pri uporabi zmogljivosti drugih subjektov in s tem ravna v nasprotju z 81. členom ZJN-3. Posledično je Državna revizijska komisija (iz zgoraj predstavljenih razlogov), na podlagi druge alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN, razveljavila določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila v obsegu, kot je razviden iz 1. točke izreka tega sklepa.

V skladu s tretjim odstavkom 39. člena ZPVPJN daje Državna revizijska komisija naročniku napotke za pravilno izvedbo postopka v delu, ki je bil razveljavljen. Ker je Državna revizijska komisija razveljavila posamezne dele dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, naročnika napotuje, naj v primeru, če bo s postopkom oddaje zadevnega javnega naročila nadaljeval, dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila ob upoštevanju ugotovitev Državne revizijske komisije ustrezno spremeni, spremembe objavi skladno z ZJN-3 in določi nov rok za predložitev prijav.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Ker je zahtevek za revizijo utemeljen, je vlagatelj, skladno s tretjim odstavkom 70. člena ZPVPJN, upravičen do povrnitve potrebnih stroškov postopka pravnega varstva. Državna revizijska komisija je skladno z Odvetniško tarifo (Uradni list 2/2015 s spremembami; v nadaljevanju: OT) vlagatelju kot potrebne priznala naslednje zahtevane stroške:

- strošek plačane takse v višini 4.000,00 EUR,
- strošek odvetniške storitve za sestavo zahtevka za revizijo, kot jih je vlagatelj sam zamejil, v višini 5.300 točk (prva točka tar. št. 44 OT), kar ob upoštevanju vrednosti točke (tj. 0,60 EUR) in 22% DDV znaša 3.879,60 EUR,
- izdatke v pavšalnem znesku po tretjem odstavku 11. člena OT (in sicer 2 % od skupne vrednosti storitve do 1.000 točk in 1 % od presežka nad 1.000 točk), kot jih je vlagatelj sam zamejil, v višini 66 točk, kar ob upoštevanju vrednosti točke (tj. 0,60 EUR) in 22 % DDV znaša 48,31 EUR.

Državna revizijska komisija vlagatelju ni priznala stroškov za postavke »konferenca s stranko do 1 ure po tč. 44/1 OT« ter »pregled listin in dokumentacije do 2 ure po tar. št. 43/2 OT«, saj je upoštevala, da predstavljajo storitve, ki so zajete v storitve iz tarifne številke 40/1 OT. Državna revizijska komisija vlagatelju ni priznala tudi priglašeni stroškov za sestavo vloge z dne 15. 10. 2025, s katero se je opredelil do navedb naročnika v odločitvi o zahtevku za revizijo, saj ti v konkretnem primeru niso bili potrebni (peti odstavek 70. člena ZPVPJN v povezavi z osimim odstavkom istega člena, pa tudi drugi odstavek 2. člena OT). Navedbe v vlogi z dne 15. 10. 2025 namreč niso pripomogle ne k hitrejši ne k enostavnejši rešitvi zadeve.

Državna revizijska komisija je tako vlagatelju kot potrebne stroške priznala stroške v višini 3.927,91 EUR, ki mu jih je dolžan povrniti naročnik v roku 15 dni od prejema tega sklepa, po izteku tega roka pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila, pod izvršbo. Višjo stroškovno zahtevo pa zavrnila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Upravni spor zoper to odločitev ni dovoljen.

Predsednik senata:
Samo Červek, univ. dipl. prav.,

predsednik Državne revizijske komisije

Vročiti:

- vlagatelj po pooblaščenju,
- naročnik,
- RS MJU.

Vložiti:

- v spis zadeve.